

**БРАТЯ ГРИМ
КРАЛ КАРЛ ВИЖДА
ПРЕДЦИТЕ СИ В
ПРЕИЗПОДНЯТА И В РАЯ**

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Крал Карл (Дебелия) се канел да подремне рано сутринта след Рождественската меса и в просъница дочул ужасяващ глас, който му рекъл: „Карл, сега духът ти ще напусне тялото, за да види Господния съд, а сетне пак ще се върне!“ И тутакси духът му бил грабнат, а онзи, който го грабнал, бил чисто бяло същество, което държало светеща нишка, подобна на падаща звезда, и което му казало: „Хвани края на тази нишка, завържи я здраво за палеца на дясната си ръка и аз ще те поведе след това към мястото на адските мъки.“ След тези думи съществото тръгнало пред него, като отвивало нишката от светещото кълбо, и го превело през дълбоки долини, в които бликали огнени извори; от изворите течали сяр, смола, олово и восък. Кралят видял там епископи и духовници от времето на баща си и предшествениците си; и ги попитал страхопочтително защо са наказани да страдат така. „Защото, отговорили те, разпалвахме войни и раздори между князете, вместо да ги подтикваме към мир.“ Докато говорели, прилетели черни дяволи върху разжарени куки, опитвайки се да придърпат към себе си нишката, за която се държал кралят; само че не успели поради изключителната му чистота и се върнали назад. След което се промъкнали изотзад и се опитали да дръпнат и съборят Карл с дългите си куки; ала водачът му навил нишката двойно върху раменете му и го удържал здраво.

След което изкачили високи планини, в подножията на които имало пламтящи реки и езера. В тях открил душите на бащините си люде, на предците и братята си, потопени едни презглава, други до брадичката, трети до пъпа. Те започнали да го зоват и вопият: „Карл, Карл, ние търпим тези мъки заради сторените от нас убийства, нападения и грабежи!“ А зад тях надавали вопли други; тогава той се обърнал и видял по бреговете на реката железни пещи, пълни с дракони и змии, в които видял да страдат други познати нему князе. Един от драконите прилетял и искал да го погълне; ала водачът му метнал трети кат нишка на раменете му.

След това достигнали до една неимоверно дълбока долина, която била светла от едната страна и тъмна от другата. В тъмната част търпели ужасни мъки няколко крале, негови предшественици; и на хвърлената от нишката светлина Карл разпознал в една бъчва с кипяща вода собствения си баща, крал Лудвиг, който го повикал жалостиво и вляво от себе си му показал две еднакви каци, които били приготвени

за него самия, ако той не изповяда греховете си. Тогава той силно се изплашил, но водачът го повел към светлата страна на долината; там Карл видял върху огромен скъпоценен камък да седи чичо му Лотар, а край него и други крале, блаженстващи с корони на главата; те го призовали и му съобщили, че кралството му няма да съществува още дълго, но че ще се падне на Лудвиг, сина на Лотаровата дъщеря. И Карл съзрял на същото място онова дете, Лудвиг. Лотар, неговият праядо, казал: „Ето го Лудвиг, невинното дете, предай му властта над кралството си чрез нишката, която държиш в ръка.“ Тогава Карл свалил нишката от палеца си и предал кралството на детето; в същия миг нишката се навила, бляскава като слънчев лъч, в шепата на детето.

След което духът на Карл се върнал, капнал от умора, в тялото.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.